
[2007-7-RE](#)

CAUSA 2007-7-RE

Número de registre 77-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 6 DE JULIOL DEL 2007

BOPA núm. 59, del 18 de juliol del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 6 de febrer del 2007, per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, contra la resolució del 15 de gener del 2007, dictada pel jutge de l'Expropiació per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que "rebi aquest escrit com a RECURS D'EMPARGA contra el rebuig que del recurs de nul·litat ha fet la Batllia, o com a RECURS D'EMPARGA directe en seu d'execució contra la decisió de la Batllia d'ignorar la decisió del Tribunal Constitucional continguda en la sentència de data 25 de maig de 2.005, i en ambdós casos donar l'empara i dir que la Batllia i la Comissió d'expropiació de la que el Batlle és President i en nom de la que fa resolucions judicials, ha de tenir en compte entre els components de la indemnització que correspon als Srs. Vidal i Guillan la sentència de data 25 de maig de 2.005 d'aquest Tribunal";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de març del 2007;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

En la sessió del 27 de desembre del 2004, el Consell General va acordar “Declarar la utilitat pública del projecte d'eixamplament del carrer de domini públic comunal de la urbanització situada a la partida dels Vilars, part baixa, d'Escaldes-Engordany, que connecta amb la carretera secundària 300, Carretera dels Vilars, i la necessitat d'ocupació del bocí de terreny de 3,20 m2 propietat del Sr. Josep Vidal Escoll i de la franja de terreny de 32,20 m2 propietat del Sr. Josep Guillán González, en la forma i condicions que resulten de l'expedient d'expropiació i de l'Informe raonat del Govern del 8 de novembre del 2004”. Aquest Acord va ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el 12 de gener del 2005 (any 17/núm. 3).

Segon

La representació processal de les dues persones afectades va presentar un recurs d'empara contra l'Acord esmentat i, el 25 d'abril del 2005, el Tribunal Constitucional declarava que no s'havia vulnerat el dret a la jurisdicció i desestimava aquest recurs. Ara bé, la sentència considerava que aquests drets dominicals s'havien transformat “en un dret a la indemnització en virtut de l'expropiació, que és jurisdiccionalment tutelable i ensems protegible per la via de l'empara, si s'escau, però que deixen sense objecte la pretensió d'execució de la sentència que dona lloc a aquesta empara. Sense perjudici, no obstant això, de que aquesta sentència hagi de ser tinguda en compte a l'hora de determinar el contingut dels drets dominicals per la fixació de la indemnització corresponent a l'expropiació.”

Tercer

El 17 d'octubre del 2006, la Comissió d'Expropiació va decidir taxar els drets objecte de l'expropiació en 11.468,02 euros, d'acord amb el detall exposat dins el cos de la seva resolució.

Quart

Com que la Comissió d'Expropiació no va tenir en compte la sentència del Tribunal Constitucional esmentada per calcular la indemnització objecte d'aquesta expropiació, i dins el dubte de si s'havia de presentar un recurs d'empara de manera immediata o posteriorment a la tramitació d'un judici ordinari, la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González van presentar un incident de nul·litat d'actuacions davant la Comissió d'Expropiació i una demanda administrativa davant la Batllia, d'acord amb l'article 46 de la Llei d'expropiació.

Cinquè

La demanda administrativa es troba actualment en curs. Tanmateix, el 15 de gener del 2007, el jutge de l'Expropiació va decidir que no era competent per resoldre l'incident de nul·litat.

Sisè

El 6 de febrer del 2007, la representació processal dels recurrents va presentar un recurs d'empara en què manifestava que no compartia els raonaments emprats pel jutge de l'Expropiació i que precisament era per raó de matèria que, d'acord amb la sentència esmentada del Tribunal Constitucional, la Comissió d'Expropiació havia de resoldre l'incident de nul·litat plantejat.

Aquesta part afegeix que el seu recurs d'empara és formalment admissible a tràmit, tant si es considera que calia accedir a la via judicial ordinària per protegir el seu dret, cosa que ha fet, com si es considera que la indemnització pot ser també protegida directament per l'empara.

Pel que fa al fons, els recurrents addueixen que no s'ha respectat la força i l'autoritat de la cosa jutjada de la sentència d'aquest Tribunal, per tal com se l'ha ignorat de tal manera que ni es menciona. Per tant, s'ha vulnerat el dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució, ja que la fase d'execució de la sentència és on culmina el procés degut.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que “rebi aquest escrit com a RECURS D’EMPARGA contra el rebuig que del recurs de nul·litat ha fet la Batllia, o com a RECURS D’EMPARGA directe en seu d’execució contra la decisió de la Batllia d’ignorar la decisió del Tribunal Constitucional continguda en la sentència de data 25 de maig de 2.005, i en ambdós casos donar l’empara i dir que la Batllia i la Comissió d’expropiació de la que el Batlle és President i en nom de la que fa resolucions judicials, ha de tenir en compte entre els components de la indemnització que correspon als Srs. Vidal i Guillan la sentència de data 25 de maig de 2.005 d’aquest Tribunal.”

Setè

El 16 de març del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s’oposava a l’admissió a tràmit d’aquest recurs d’empara pel fet que els recurrents no havien esgotat les vies i remeis jurisdiccionals establerts en la jurisdicció ordinària en defensa dels drets presumptament vulnerats, d’acord amb l’article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i l’article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials.

Segons el seu parer, i tal com ho reconeixen els recurrents mateixos, les resolucions objecte de recurs no són definitives, ja que resta oberta la via davant la jurisdicció administrativa.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2007-7-RE.

Fonament jurídic únic

En primer terme el recurs d’empara és manifestament extemporani per prematur, ja que, com ho declara la representació processal dels recurrents, la demanda administrativa es troba actualment en tramitació i, per tant, no s’han esgotat les vies pertinents davant la jurisdicció ordinària, conformement a les disposicions de l’article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Efectivament, com que, de conformitat amb l’article 46 de la Llei d’expropiació, una demanda administrativa està pendent de resolució per la Batllia, demanda substancialment idèntica a la pretensió inicial davant la Comissió d’Expropiació, salvat incoherència manifesta de la part recurrent, està clar que no és procedent sol·licitar l’empara abans d’obtenir una decisió del jutge ordinari.

El caràcter de l'empara com a remei processal extraordinari ha d'impedir que s'utilitzi de forma paral·lela a la jurisdicció ordinària, multiplicant sense necessitat i com a joc cautelar els recursos.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-7-RE, interposat per la representació processal dels Srs. Josep Vidal Escoll i Josep Guillán González, contra la resolució del 15 de gener del 2007, dictada pel jutge de l'Expropiació.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al jutge de l'Expropiació, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 6 de juliol del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat